

Karcag, 1924. március 24. – Leányfalu, 1998. május 10.

Apja mezőgazdasági munkás volt. Fia hat elemiit végzett, 1936 és 1939 között gazdasági cseléd, majd 1940-től kovács inas, később segéd volt. 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba. A MADISZ karcagi titkára lett, 1947-től hivatásos pártalkalmazott volt. Előbb az MKP karcagi városi titkára, majd 1948-tól a Jász-Nagykun-Szolnok megyei pártbizottság agitációs-propaganda, majd szervező titkára. 1950-1951-ben a Mezőgazdasági Gépjavító Vállalat művezetője, majd igazgatóhelyettese. 1951-től 1954. augusztusig pártmunkás a néphadseregben, a tűzércsapatok parancsnokának politikai helyettese. Elvégezte a három éves Sztálin Politikai Akadémiát. Az MDP KV Adminisztratív Osztály helyettes vezetője, majd 1955 júniusában vezetője lett. 1956. októberben az MDP KV Katonai Tanács tagja, részt vett a katonai diktatúra tervének kidolgozásában. 1956. novemberben harmadmagával megbízták a munkásőrség szervezésével. 1957-ben kinevezték az MSZMP Szolnok megyei pártbizottság első titkárának. 1959. december 5. és 1988. május 22. között az MSZMP Központi Bizottság tagja, 1961. szeptember 12-étől 1970. november 28-ig a Politikai Bizottság póttagja volt. 1960 tavaszán felmentették megyei első titkári megbízatása alól és 1960. május 17-én kinevezték honvédelmi miniszternek. 1984. december 6-ig altábornagyi, vezérezredesi, majd hadseregtábornoki rangban irányította a magyar honvédséget. Ekkor a minisztertanács elnökhelyettese lett, ahonnan 1987. június 25-én nyugdíjazták.

1958. november 16. és 1967. január 28. között országgyűlési képviselő, mindkét alkalommal a Hazafias Népfront Szolnok megyei listájáról jutott be a törvényhozásba. 1989 novemberében rendfokozatáról lemondott